

πασρικά Γέτας, οἱ δὲ Γέται καὶ Γότθοι εἰσὶν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔθνος, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆ ἰδίας. Διὸ καὶ τῆς Σλαβωνικῆς γλώσσης ἦσαν καὶ εἶναι μέτοχοι.

§. 3.

Ἀφίνει ὁ Λέτζιος τὴν γνώμην τῆ Κρομέου εἰς τὸν διαληφθέντα τόπον σελ. 458, ὡσὰν ὅπῃ τὸ ἴδιον πρᾶγμα συμφωνεῖ μὲ τὸν Κρόμερον· τὴν ἀρχὴν ὅμως τῆ ὀνόματος τῶν Βλάχων παράγει ἐξάριετα καὶ πλέον σύμφωνα μὲ τὴν ἀλήθειαν, ἐναντίον τῆ Σμεϊτζελίε ἀπὸ τὸν Ἐναῖον Σύλβιον βιβ. 2. περὶ τῆς Ἑυρώπης κεφ. 2. (βιβ. 6. κεφ. 5. σελ. 456), τῆ ὁποῖε τὲς λόγους ἀναφέρει, λέγων· „Ἡ ῥωμαϊκὴ ἀποικία, ἡ μετακομισθεῖσα ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τινὸς Φλάκκα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ὠνομάσθη Φλακία. Ἐπειτα μετὰ παρρέλευσιν πολλῷ χρόνῳ, διαφθαρεῖσα, ὡς συμβαίνει, ἢ λέξις Φλακία, ὠνομάσθη Βλακία· καὶ ἀντὶ Φλάκ-